

پُت هجی تہ اهڙو

هفته وار سنتن پريي اجتماع ۾ ٿيڻ وارو
سنتن پريو بيان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پُت هجي ته اهڙو!

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَبِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَبِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتكاف جي نيّت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيّت ڪري وندا ڪيو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پَاڪِ جِي فَضِيلَتِ

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: اللهُ عَزَّوَجَلَّ جِي خَاطِرِ پَاڻ ۾ مَحَبَتِ رُڪُنِ وَا رَا جڏهن پاڻ ۾ ملن ۽ مصافحو ڪن ۽ نبي (صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) تي دُرُودِ پَاڪِ مُوڪَلِينِ تِه انهن جي جُدا ٿيڻ کان پهريان ٻنهي جا اڳيان پُنيان گناه بخشيا ويندا آهن. (مسند ابي يعليٰ، ج ۳، ص ۹۵، حديث ۲۹۵۱ دارالكتب العلميه بيروت)

گرچہ ہیں بے حد قُصُور تم ہو عَفْوٌ وَعَفْوَر
بخش دو جُرم و عَطَا تم پہ کروڑوں دُرُود

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀاڻرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

”يَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.¹

ٻه مدني ڳال: (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.
(2) جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

✽ نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ✽ تڪ لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي ويهندس ✽ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ✽ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ✽ صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! اذْكُرْ اللهُ تُوْبُوا اِلَي اللهُ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دلجوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ✽ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

بيان ڪرڻ جون نيتون

مان به نيت ڪريان ٿو ✽ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ✽ ڏسي بيان ڪندس ✽ سڀاري 14 سورة النحل

¹ (المعجم الكبير للطبراني، ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

آيت نمبر 125: **أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ** ”ترجمو ڪنزالايمان:

پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّي وَوَلَوْ آيَةٌ يَعْنِي** ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❁ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❁ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❁ مدني قافلي، مدني انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❁ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❁ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامکان نگاهون جُهڪائي رکندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! حضرت سَيِّدُنَا إِسْمَاعِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، اللهُ عَزَّوَجَلَّ جا مقرب ۽ چونڊيل نبي آهن، اللهُ عَزَّوَجَلَّ سندن کي خصوصي انعامن سان نوازيو آهي، اهو ئي سبب آهي ته سندن تي اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي طرف کان جيتريون به آزمائشون آيون، پاڻ ان ۾ توفيق الٰهي سان ثابت قدم رهيا، پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جو هڪ مشهور واقعو ۽ پوءِ ان مان حاصل ٿيندڙ مدني گل به ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪنداسين.

ٽن راتين کان هڪ ئي خواب:

حضرت ابراهيم عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ انين ذوالحج جي رات هڪ خواب ڏنو

جنهن ۾ ڪو چوڻ وارو چئي رهيو آهي: ”بيشڪ الله عَزَّوَجَلَّ توکي پنهنجو پُت ذبح ڪرڻ جو حڪم ڏئي ٿو.“ پاڻ صبح کان شام تائين انهيءَ باري ۾ غور فرمائيندا رهيا ته هي خواب الله عَزَّوَجَلَّ جي طرفان آهي يا شيطان جي طرفان؟ ان ذوالحج جو نالو **يَوْمُ النَّوِيهِ** (يعني سوچ ويچار جو ڏينهن) انهيءَ ڪري رکيو ويو. نائين (ذوالحج) جي رات وري ساڳيو خواب ڏنائون ۽ صبح يقين ڪري ورتائون ته هي حڪم الله عَزَّوَجَلَّ جي طرفان آهي. ان ڪري 9 ذوالحج کي **يَوْمِ عَرَفَةَ** (يعني سڃاڻپ وارو ڏينهن) چيو ويندو آهي. ڏهين (ذوالحج) جي رات وري اهوئي خواب ڏسڻ کان بعد پاڻ **عَلَيْهِ السَّلَامُ** صبح جو هن خواب تي عمل ڪرڻ يعني پُت جي قرباني جو پڪو ارادو ڪري ورتو، انهيءَ ڪري 10 ذوالحج کي **يَوْمُ النَّحْرِ** يعني ”ذبح جو ڏينهن“ چيو ويندو آهي.

(تفسير كبير ج 9، ص 346)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

حڪم خداوندي جي تڪميل جون رالوانداز

منا منا اسلامي ڀائرو! انبياءِ ڪرام **عَلَيْهِمُ السَّلَامُ** جو مقام ۽ مرتبو تمام مخلوق کان بلند ۽ اعليٰ آهي، تنهنڪري انهن تي اچڻ وارا امتحان به ايتري قدر شديد هوندا آهن، پر قربان وڃو، ان مقدس هستين جي صبر و استقلال تي جو اهي ان راه ۾ اچڻ واري هر مصيبت ۽ مشڪل کي خوشي خوشي برداشت ڪري نه صرف بارگاهِ الهي ۾ سُرخرو ٿي بلند درجات حاصل ڪندا آهن بلڪ مستقبل ۾ اچڻ وارن امتحانن جي لاءِ پنهنجو پاڻ کي ۽ گهروارن کي هر وقت تيار رکندا آهن، انهن جون اهي ئي قربانيون رهندڙ

دنيا تائين ماڻهن جي لاءِ مشعلِ راهِ بڻجي وينديون آهن. جڏهن ته انبياءِ
گرام عَلَيْهِمُ السَّلَامُ جا خواب وحي هوندا آهن.

(مستدرڪ، تفسير سورة الصافات، ۲۱۴/۳، حديث: ۳۶۶۵)

تنهنڪري حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَامُ سمجهي ويا ته منهنجي رب عَزَّوَجَلَّ
مون کي پنهنجي پُت کي ذبح ڪرڻ جو حڪم ارشاد فرمايو آهي. فوراً
پنهنجي لُختِ جگر کي فرمانِ خداوندي تي قربان ڪرڻ جي لاءِ تيار ٿي ويا
۽ پاڻ سڄو معاملو پنهنجي ننڍي ڄمار واري پُت حضرت اسماعيل عَلَيْهِ السَّلَامُ
کي به ٻڌائي ڇڏيو ته الله عَزَّوَجَلَّ جو فرمان آهي ته آئون توکي ذبح ڪريان،
هاڻي تون ٻڌاءِ تنهنجي ڇا راءِ آهي. تفسيرِ خازن ۾ آهي ته حضرت ابراهيم
عَلَيْهِ السَّلَامُ حضرت اسماعيل عَلَيْهِ السَّلَامُ کان ان لاءِ مشورو نه گهريو ته
جيڪڏهن انهن جي مرضي نه هجي ته انهن جي راءِ تي عمل ڪن بلڪ ان
مان حضرت اسماعيل عَلَيْهِ السَّلَامُ جو امتحان مقصود هو ته الله عَزَّوَجَلَّ جي طرف
کان ملڻ واري آزمائش تي انهن جا ڇا جذبات آهن ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي حڪم
جي اطاعت ۽ ان جي طرف کان ملڻ واري مَشَقَّت تي صبر ۽ ثابت قدمي
جو علم ٿي وڃي ۽ اهي حڪمِ خداوندي جي بجا آوري تي ملڻ واري ثواب
کي حاصل ڪرڻ ۾ به ڪامياب ٿي سگهن. (تفسير خازن ۴/۲۲، ملخصاً)

حضرت سيدنا ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَامُ جن حضرت سيدنا اسماعيل
عَلَيْهِ السَّلَامُ کي جڏهن هي خواب بيان فرمايو ته ان پيڪرِ تسليم و رضا
جيڪو جواب ڏنو ان کي قرآن پاڪ ۾ سڀاري 23 سورة الطُّه جي آيت نمبر
102 ۾ هنن لفظن سان بيان ڪيو ويو آهي:

يَا بَتِ افْعَلْ مَا تَوْمَرُ سَتَجِدُنِي اِنْ شَاءَ اللهُ

مِن الصَّبْرِينَ ﴿١٠٦﴾

(سپارو 23، سورة الصَّفَّتْ آيت 102)

ترجمو کنز الایمان: اي منهنجا پيءُ
ڪر جنهن ڳالهه جو توکي حڪم ٿئي
ٿو، ان شاء الله عنقريب تون مون کي
صبر وارو لهندين.

مونکي رسين سان مضبوط ٻڌي ڇڏجو

تفسيرِ خازن ۾ آهي ته حضرت اسماعيل عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ پنهنجي والد محترم کي عرض ڪيو: بابا جان! ذبح ڪرڻ کان پهريان مون کي رسين سان مضبوط ٻڌي ڇڏجو ته جيئن مان حرڪت نه ڪري سگهان ڇو ته مون کي ڊپ آهي ته منهنجي ثواب ۾ گهٽتائي نه اچي وڃي ۽ منهنجي رت جي چنڊن کان پنهنجن ڪپڙن کي بچائڻ جو ته جيئن انهن کي ڏسي منهنجي امڙ غمگين نه ٿئي. چري چڱي طرح تيز ڪري وٺو ته جيئن منهنجو ڳلو فوراً چڱي طرح ڪٽجي وڃي ڇو ته موت ڏاڍو سخت هوندو آهي، توهان مون کي ذبح ڪرڻ وقت منهنجي پيشاني زمين جي طرف ڪجو ته جيئن توهان جي نظر منهنجي چهري تي نه پوي ۽ جڏهن توهان منهنجي امڙ ڏي وڃو ته منهنجا سلام پهچائڻ جو ۽ جيڪڏهن توهان مناسب سمجهو ته منهنجي قميص انهن کي ڏئي ڇڏجو، هن سان انهن کي تسلي ٿيندي ۽ صبر اچي ويندو. حضرت ابراهيم عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ارشاد فرمايو: اي منهنجا پُت! توهان الله تعاليٰ جي حڪم تي عمل ڪرڻ ۾ منهنجا ڪيڏا نه عمدو مددگار ثابت ٿي رهيا آهيو! پوءِ جيئن حضرت اسماعيل عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فرمايو هو انهن کي اهڙي ئي طرح ٻڌي پنهنجي چُري تيز ڪئي، حضرت اسماعيل عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کي پيشاني پر لڻايو، انهن جي چهري تان نظر هٽائي ۽ انهن جي ڳلي تي چُري وهائي ڇڏي پر چُري پنهنجو ڪم نه ڪيو يعني ڳلو نه ڪٽيو.

(تفسير خازن ج 4، ص 22 ملخصاً)

جتي دُنبوءِ مبارڪ ڪلمات جو مجموعو

حضرت سيّدنا ابراهيم عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جڏهن حضرت سيّدنا اسماعيل عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کي ذبح ڪرڻ جي لاءِ زمين تي لڻايو ته حضرت جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامُ الله تعاليٰ جي حڪم سان فديي طور جنت مان هڪ دنبو کڻي آيا ۽ پري کان وڏي آواز ۾ فرمايائون: **اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ** جڏهن حضرت ابراهيم عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ هي آواز ٻڌو ته پنهنجو مٿو آسمان جي طرف کنڀائون ۽ سمجهي ويا ته الله **عَزَّوَجَلَّ** جي طرفان ايندڙ آزمائش جو وقت گذري چڪو آهي ۽ پُت جي جڳهه تي فديي ۾ دنبو موڪليو ويو آهي، لهنذا خوش ٿي فرمايائون: **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ** جڏهن حضرت اسماعيل عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ هي ٻڌو ته فرمايائون: **اللَّهُ أَكْبَرُ وَبِاللَّهِ الْحَمْدُ** هن کان بعد انهن تنهي پاڪ هستين جي انهن مبارڪ لفظن جي ادائگي جي اها سنت قيامت تائين جاري ۽ ساري ٿي وئي. (بنايه شرح هدايه ج 3، ص 130)

مٿا مٿا اسلامي پائرو! بيان ڪيل واقعي ۾ اسان جي لاءِ به مدني گل موجود آهن. جيئن ته توهان ملاحظه فرمايو ته جڏهن حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَامُ جن حضرت اسماعيل عَلَيْهِ السَّلَامُ کي پنهنجو خواب ٻڌايو ته پاڻ بجاءِ غمگين ۽ خوفزده ٿيڻ جي فرحت ۽ مسرت سان جڻ جهومڻ لڳا ته منهنجي خوش قسمتي جو الله **عَزَّوَجَلَّ** مون کي قرباني جي لاءِ طلب فرمايو آهي ۽ بخوشي الله **عَزَّوَجَلَّ** جي راه ۾ قربان ٿيڻ جي لاءِ راضي ٿي ويا، ان جي برعڪس جيڪڏهن ڪنهن تي ٿوري آزمائش اچي وڃي يا ڪا تڪليف پهچي ته شڪوه شڪايت بلڪ **مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ** بي صبري جو مظاهرو ڪندي گهڻو ڪري ڪفر يات بڪي ڇڏيندا آهن ۽ ربّ تعاليٰ جي ناراضي جو شڪار ٿي ويندا آهن، اهڙي موقعي تي خوب صبر جو مظاهرو ڪرڻ گهرجي ته هي

آزمائش به الله ﷺ جي طرف کان رحمت آهي، جيئن ته حضرت سيّدنا انس رضی اللہ تعالیٰ عنہ کان روايت آهي ته حضور پاڪ ﷺ فرمايو: ”بيشڪ گهڻو اجر سخت آزمائش تي ئي آهي ۽ الله ﷺ جڏهن ڪنهن قوم سان محبت ڪندو آهي ته انهن کي آزمائش ۾ مبتلا ڪري ڇڏيندو آهي، ته جيڪو ان جي قضا تي راضي رهي ان جي لاءِ رضا آهي ۽ جيڪو ناراض ٿئي ان جي لاءِ ناراضي آهي.“ (ابن ماجه، ڪتاب الفتن، باب الصبر علي البلاء، رقم ۴۰۳۱، ج ۴، ص ۲۰۴) هن واقعي مان تربيتِ اولاد جو به درس ملي ٿو ته اسان جا ٻار جيڪڏهن اسان جي دل جو چين ۽ اکين جو ٿور هجن پر ان کان پهريان اسين الله ﷺ جا ٻانهن، نبي ڪريم ﷺ جا اُمتي ۽ معاشري جا اهم فرد به آهيون. جيڪڏهن اسان جي تربيت انهن کي الله ﷺ جي عبادت، سرڪارِ مدينه ﷺ جي اطاعت ۽ سُنتن سان محبت ۽ گناهن کان نفرت نه ٿي ڏياري سگهي ته انهن کي پنهنجو فرمانبردار بڻائڻ جو خواب ڏسڻ به ڇڏي ڏيڻ گهرجي، ڇو جو هي اسلام ئي آهي جيڪو هڪ مسلمان کي پنهنجي والدين جو مطيع ۽ فرمانبردار بڻجڻ جي تعليم ڏئي ٿو. تنهن جي ڪري اسان کي اولاد جي ظاهري زيب و زينت، چڱي لباس ۽ ٻين ضرورتن سان گڏوگڏ انهن جي اخلاقي ۽ روحاني تربيت جي لاءِ به هر وقت تيار رهڻ گهرجي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

شهرِ مڪه المڪرمه جي آبادڪاري

حضرت سيّدنا ابراهيم علي ذبيحته والصلوة والسلام جڏهن حضرت سيّدنا اسمعيل جي والده حضرت هاجرہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا حضرت سيّدنا اسمعيل عليه السلام کي مڪي شهر

وئي آيا ۽ انهن کي اُتي ڇڏي ڏنو، انهي دوران هڪ ڊگهو عرصو گذري ويو ۽ مڪءَ مڪرم ۾ ئي قبيلو جُرهه آباد ٿيو ۽ اهي به اُتي رهڻ لڳا. (انهي عرصي ۾ حضرت اسماعيل عَلَيْهِ السَّلَامَ به جوان ٿي چڪا هئا) حضرت سيڏنا اسماعيل عَلِي نَبِيِّنَا وَ عَلَيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جن انهن جي هڪ عورت سان شادي ڪري ورتي ۽ انهن جي والده حضرت سيڏنا هاجره رَحِمَتُ اللّٰهِ تَعَالَى عَلَيْهَا جو ان عرصي ۾ وصال ٿي ويو. چڱو عرصو گذرڻ کان پوءِ حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَامَ پنهنجي پُت حضرت سيڏنا اسماعيل عَلِي نَبِيِّنَا وَ عَلَيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي گهر تشریف وني آيا ۽ انهن جي گهرواريءَ کان پڇيو: توهان جا صاحب (مُؤَس) ڪٿي آهن؟ انهن عرض ڪيو: اُهي شڪار جي لاءِ تشریف وني ويا آهن، اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ توهان تي رحم فرمائي! توهان تشریف رکو اهي اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ هاڻي بس اچي رهيا هوندا. حضرت سيڏنا ابراهيم عَلِي نَبِيِّنَا وَ عَلَيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جن پڇيو: توهان وٽ ڪاڻڻ جي لاءِ ڪجهه آهي؟ انهن عرض ڪيو: جي ها! ۽ ان وقت ئي کير ۽ گوشت حاضر خدمت ڪيو. حضرت سيڏنا ابراهيم عَلِي نَبِيِّنَا وَ عَلَيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جن انهن کان گذر بسر جي باري ۾ پڇيو، ته حضرت سيڏنا اسماعيل عَلَيْهِ السَّلَامَ جي گهرواريءَ عرض ڪيو: اسان خير سان آهيون ۽ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ خوش حال به آهيون. ته حضرت سيڏنا ابراهيم عَلِي نَبِيِّنَا وَ عَلَيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جن انهن ٻنهي جي لاءِ دعاءِ برکت فرمائي پوءِ حضرت سيڏنا ابراهيم عَلِي نَبِيِّنَا وَ عَلَيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ انهن کي چيو ته جڏهن تنهنجا گهروارا اچن ته انهن کي منهنجا سلام ڏجو، ۽ چئجو ته پنهنجي دروازي جي چائٺ کي باقي رکن. جڏهن حضرت سيڏنا اسماعيل عَلَيْهِ السَّلَامَ تشریف وني آيا ته انهن پنهنجي والد محترم جي خوشبو محسوس ڪئي ته پنهنجي گهرواريءَ کان پڇيو: ڇا اڄ هتي ڪو آيو هو؟ انهن جواب ڏنو: ها هڪ خوبصورت چهري وارا ۽ سني خوشبو وارا بزرگ تشریف وني آيا هئا، ان

کان بعد انهن تمام معاملو ٻڌايو. ۽ هي به چيو ته مون انهن جو مٿو مبارڪ ڌوتو هو ۽ انهن جي قدمن جا نشان آهن. حضرت سيدنا اسماعيل عَلَيْهِ السَّلَام جن پورو واقعو ٻڌي ڪري ارشاد فرمايو: اهي منهنجا والد حضرت ابراهيم هئا ۽ منهنجي دروازي جي چائنٺ مان مراد تون آهين ۽ انهن مون کي حڪم ڏنو آهي ته ائون توکي روڪي رکان. (روح البيان، ۱/۲۲۵، ملقطاً)

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! هن واقعي مان اهو درس ملي ٿو ته جڏهن ڪو مهمان اچي ته اسان کي پنهنجي حيثيت جي مطابق ان جي مهماني ڪرڻ گهرجي ۽ پنهنجي غربت ۽ تنگدستي جو اظهار ڪرڻ جي بجاءِ هر حال ۾ الله عَزَّوَجَلَّ جو شڪر ادا ڪرڻ گهرجي، پنهنجي پيئرن، ڏيئرن ۽ پنهنجي ٻارن جي ماءُ جي تربيت ڪندي انهن کي گهرواري جي حقن جي ادائگي ۽ ان جي شڪر گذار گهرواري بنجڻ ۽ ناشڪري ۽ احسان فراموشي کان بچڻ جو ذهن ڏيڻ گهرجي. يقيناً نيڪ سيرت ۽ مثالي گهرواريءَ جي هڪ خوبي اها به آهي ته اها هميشه پنهنجي مڙس جي نعمتن جي شڪر گذار رهندي آهي ۽ ڪڏهن به انهن احسانن جو انڪار ڪري ناشڪري ناهي ڪندي اها چڱي طرح ڄاڻيندي آهي ته مڙس مون نازڪ جي لاءِ هڪ مضبوط سهارو ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي نعمت آهي، اهو ئي منهنجي ضرورتن کي پورو ڪندو آهي ۽ ان جي سبب مون کي اولاد جي نعمت ملي آهي. پر بدقسمتي سان اسان جي معاشري ۾ ڪيتريون ئي اسلامي پيئرن ناشڪري جي وبال ۾ گرفتار آهن، ٿورو ڪنهن جو چڱو گهر، قيمتي ڪپڙا ۽ قيمتي زيورات ڏسن ته ناشڪري تي لهي اينديون آهن ۽ مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ اللَّهُ تَعَالَى تي اعتراض ڪندي ڪجهه هن طرح جي گفتگو ڪنديون آهن ته ”خدا اسان

ڪي نه ڄاڻي ڪهڙي جُرم جي سزا ۾ مفلس ۽ غريب بڻائي ڇڏيو. ائون ته آهيان ئي بدقسمت جو نه پيڪن ۾ سُڪ نصيب ٿيو نه ساهڙن وٽ ڪجهه ڏنو، فُلان ڪي ڏسو عيش ۽ آرام ۾ زندگي بسر ڪري رهي آهي ۽ ائون هتي فاقن سان مري رهي آهيان، وغيره وغيره.“ اهڙي طرح ڪن جي ته هي عادت هوندي آهي جو انهن کي سنو ۽ عمدہ کاڌو ڪارائيندو پياريندو رهجي گڏوگڏ انهن کي پنهنجي حيثيت ۽ طاقت جي مطابق ڪپڙا، زيورات ۽ ٻيو سازوسامان ڏيندو رهجي پر ڪنهن مجبوري جي سبب ڪا خواهش پوري نه ڪري سگهجي ته اهي مڙس جا پوري زندگيءَ جا احسان وساري ان جي ناشڪري ڪندي چونديون آهن ته ”هائِءَ مونکي هن گهر ۾ ڪڏهن سُڪ نصيب نه ٿيو، تون منهنجي ڪڏهن ڪا خواهش پوري ٿي نه ڪئي. منهنجي ته قسمت ئي خراب آهي جو توسان شادي ڪئي وئي وغيره وغيره“ (جنتي زيور، ص ۱۲۵، ملخصاً) ياد رهي! ته ناشڪري جا اهي لفظ نه صرف عورت جي دنياوي زندگي کي اجاڙي ڇڏيندا آهن بلڪ ان جي آخرت به برباد ڪري سگهن ٿا. جيئن ته

بنيهي جهانن جي تاجور، سلطانِ بحروبر **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمانِ عبرت نشان آهي: مون جهنم ۾ اڪثريت عورتن جي ڏني. صحابهءِ ڪرام **عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان** جن عرض ڪيو: يا رسول الله **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ان جو ڇا سبب آهي؟ فرمايو: ڇو جو اهي ناشڪري ڪنديون آهن. پڇيو ويو ته ڇا اهي الله **عَزَّوَجَلَّ** جي ناشڪري ڪنديون آهن؟ ارشاد فرمايو: اهي مڙس ۽ ان جي احسان جي ناشڪري ڪنديون آهن. ۽ جڏهن توهان ڪنهن عورت سان پوري عُمر چڱو سلوڪ ڪيو پر توهان ۾ ڪا ناپسنديده ڳالهه ڏسندي ته چوندي: مون ته ڪڏهن توهان پلائي ڏني ئي ناهي.

(بخاري، ڪتاب النڪاح، باب ڪفران العشير... الخ، ۴۶۳/۳، حديث: ۵۱۹۰)

۽ جيڪي اسلامي پيڙن عقلمندي جو ثبوت ڏيندي پنهنجي مڙس جي فرمانبرداري ۽ شڪر گذار گهرواري بڻجڻ جو ڪردار نڀائينديون آهن، انهن جي لاءِ جنت جي بشارت آهي، جيئن ته فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: جيڪا عورت پنج نمازون پڙهي، رمضان جا روزا رکي، پنهنجي عزت ۽ ناموس جي حفاظت ڪري ۽ پنهنجي مڙس جي اطاعت ڪري ته ان کي چيو ويندو ته جنت جي جهڙي به دروازي مان چاهين جنت ۾ داخل ٿي وڃ.

(مسند امام احمد، مسند عبد الرحمن بن عوف، ۴۰۶/۱، حديث: ۸۶۶۱)

ياد رکو! مڙس جي ناشڪري کان ان لاءِ به بچڻ گهرجي جو مسلسل ان طرح جون ڳالهيون مڙس جي دل ۾ نفرت ۽ عداوت جو طوفان پيدا ڪنديون آهن ۽ جيڪڏهن خدانخواستہ ان جي سبب تعلقات ڪمزور ٿيڻ لڳا ته پوري عمر پڇتائڻ کان علاوه ڪجهه هٿ نه ايندو. بهرحال ڪامياب زال اها ئي آهي جيڪا ڪڏهن به ناشڪري جا لفظ زبان تي نه آڻي ۽ هميشه مڙس جي شڪر گذار بڻجي ان جي دل خوش ڪندي رهي. زال مڙس جي درميان محبت ۽ الفت جو هي خوبصورت رشتو چڱي نموني سان انهيءَ وقت ئي هلي سگهي ٿو جڏهن اهي ٻئي هڪ ٻئي جا حق چڱي طرح ادا ڪن.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

حضرت اسماعيل عَلَيْهِ السَّلَام جون صفتون

منا منا اسلامي ڀائرو! حضرت سيدنا اسماعيل عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کي اللهُ عَزَّوَجَلَّ بي شمار خوبين سان نوازيو ۽ قرآن ڪريم ۾ ڪيترين ئي جڳهن تي سندن جو ذڪر ٿيو، پاڻ معمار ڪعبه (ڪعبه معظمه تعمير ڪرڻ وارا) ۽ بانيءَ مڪة المڪرمه آهن. حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَامُ جَدُّ الْعَرَبِ (اهل عرب جا ڏاڏا) ۽

پاڻ اَبُو العَرَب (اهل عرب جا والد) آهن. آَبِ زَمِ زَمِ سندن جو معجزهء ارهاصي (اعلانِ نبوت کان پهريان صادر ٿيڻ وارو معجزو) آهي جيڪو قيامت تائين باقي آهي قيامت تائين به (2) معجزا باقي رهڻ وارا آهن، هڪ آَبِ زَمِ زَمِ جو چشمو جيڪو اسمعيل عَلَيْهِ السَّلَامَ جي گُڙي مان نڪتو ۽ پيو دين مصطفي صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يعني قرآنِ كريم، حديثِ پاڪ ۽ ان جا قانون ۽ عبادتون. (تفسير نعيمي، ۱۶۷۲۸۵)

حضرت سَيِّدُنَا اِسْمَعِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامَ جي يادگار

منا منا اسلامي پائرو! آَبِ زَمِ زَمِ شريف قيامت تائين باقي رهڻ وارو معجزو آهي، ان کي حضرت سَيِّدُنَا اِسْمَعِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامَ سان نسبت جي سبب دنيا جي سڀني پاڻين تي ڪيترن ئي اعتبارن سان فضليت ۽ فوقيت حاصل آهي. ڪيترائي سال گذرڻ جي باوجود به هي پاڻي مخلوق خدا کي فيضياب ڪري رهيو آهي ۽ ظاهري ۽ باطني مرضن کان شفا جي دولت به تقسيم ڪري رهيو آهي. منهنجي آقا اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ارشاد فرمايو: زم زم شريف جو هڪ معجزو هي به آهي هر وقت مزو تبديل ٿيندو رهندو آهي. ڪڏهن ٿورو ڪارو، ڪڏهن تمام منو ۽ رات جو به (2) بجي کان پوءِ پيتو وڃي ته تازو ڏوهيل ڳئون جو خالص ڪير معلوم ٿيندو آهي. (وڌيڪ فرمائڻ ٿا:) زم زم شريف ڪنهن وٽ ڪافي مقدار ۾ هجي ان کي نه ڪنهن غذا جي ضرورت، نه دوا جي.

(ملفوظاتِ اعليٰ حضرت، ص ۴۳۵)

حديث شريف ۾ آهي: زم زم کاڌي جي جڳهه تي کاڌو ۽ دوا جي جڳهه تي دوا آهي. (مصنف ابن ابي شيبه، ڪتاب الحج، باب في فضل زمزم، ۳۵۸/۴، حديث: ۲) اچو ته! هاڻي آَبِ زَمِ زَمِ جي فضائل تي ٿي (3) فرمانِ مصطفيٰ ٻڌون ٿا. جيئن ته

1. **آبِ زَمِ زَمِ دُنِيَا ۽ آخِرَتِ جِي جَنهن مَقصِدِ جِي لاءِ** به پيتو وڃي ڪافي آهي.
(سنن ابن ماجه، ابواب المناسڪ، باب الشرف من زمزم، ج 3، ص 490، حديث: 3062، بدون ”من امر الدنيا والآخرة“)

2. **آبِ زَمِ زَمِ پِيٽ پيري پيئڻ نفاق کان چوٽڪارو ڏيندو آهي.**
(فردوس الاخبار، باب التاء، حديث: 2255، 309/1)

3. **آبِ زَمِ زَمِ زمين جي سطح تي موجود سڀني پاڻين کان افضل آهي.**
(معجم الكبير، حديث: 1116، 80/1)

آبِ زَمِ زَمِ شَعَائِرُ اللَّهِ آهي

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته الله تبارڪ و تعاليٰ ان مقدس پاڻي کي ڪيتري قدر شان ۽ شوڪت ۽ برڪتن سان نوازيو آهي ته جتي هي مسلمانن جي دلين ۾ قيامت تائين الله **عَزَّوَجَلَّ** جي نبي حضرت سيّدنا اسماعيل ذبيح الله **عَلَيْهِ السَّلَام** جي ياد ۽ ان جي محبت تازي ڪندو رهندو، اُتي هي بابرڪت پاڻي بيمارن، پريشان حالن، ڏڪايلن ۽ غم ۾ ورتلن جي جسماني ۽ روحاني مرضن ۾ شفا جو سبب به ٿيندو. واقعي جنهن شيءِ کي الله وارن جي مبارڪ جسم سان نسبت حاصل ٿي وڃي ان جو شرف ۽ عظمت وڏي ويندي آهي بلڪ اهي شعائرُ الله (الله **عَزَّوَجَلَّ** جون نشانيون) بڻجي وينديون آهن. جيئن ته مفسر شهير، حڪيمُ الامّت، حضرت مفتي احمد يار خان **عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰه** فرمائن ٿا: صفا ۽ مروه اهي جبل آهن جن تي حضرت هاجر (رضي الله تعالى عنهما) پاڻي جي تلاش ۾ ست (7) ڀيرا چڙهيون ۽ لٿيون. ان الله واريءَ جا قدم پوڻ جي برڪت سان هي ٻئي جبل شعائرُ الله بڻجي ويا ۽ قيامت تائين حاجين تي ان پاڪ بي بي جي نُقل ڪندي ان تي ست (7) ڀيرا چڙهڻ ۽ لهڻ لازم ٿي ويو. بزرگن جا قدم لڳڻ سان اها شيءِ شعائرُ الله بڻجي ويندي آهي.

(مزید فرمائن ٿا): طورِ سينا جبل ۽ مڪءِ معظم ان لاءِ عظمت وارا بڻجي ويا جو طور کي ڪَلِيمُ اللّٰهِ (يعني موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَام) سان ۽ مڪءِ معظم کي حبيبُ اللّٰهِ (يعني اسان جي پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) سان نسبت ٿي وئي. خلاصو هي آهي ته الله جي پيارن جون شيون شِئُون شَعَائِرُ اللّٰهِ آهن جيئن قرآن شريف، خانهءِ ڪعبه، صفا مروه جبل، مڪءِ معظم، بيت المقدس، طورسينا، اولياءِ ڪرام ۽ انبياءِ ڪرام جا مقبرا (يعني مزارات) آپ ززم وغيره.

(علم القرآن، ص ۵۰-۴۸ ملتقطاً)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

قرآن ڪريم ۾ حضرت سَيِّدُنَا اِسْمَاعِيلَ عَلَيَّهِ السَّلَامُ جو اسم گرامي ڪيترين ئي جڳهن تي آيو آهي ۽ هر جڳهه تي سندن جي شان ۽ عظمت جو ذڪر موجود آهي. جيئن ته هڪ جڳهه تي الله عَزَّوَجَلَّ سندن عَلَيْهِ السَّلَامَ جون خوبيون هنن لفظن سان بيان فرمايون آهن: جيئن ته سيپاري 16 سُورَةُ مَرْيَمَ جي آيت نمبر 54 ۽ 55 ۾ ارشادِ باري تعاليٰ آهي:

ترجمو ڪنز الايمان: ۽ ياد ڪر ڪتاب ۾ اسماعيل کي بيشڪ اهو واعدي جو سچو هو ۽ رسول هر غيب جون خبرون پڌائيندڙ ۽ حڪم ڏيندو هو پنهنجي گهروارن کي نماز ۽ زڪوة جو ۽ پنهنجي رب کي پسند ڪندو هو.

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِسْمَاعِيلَ اِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥٥﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ اَهْلَهُ بِالصَّلٰوةِ وَ الزَّكٰوةِ وَ كَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٦﴾ (پ: 16، سورة مريم آيت 55، 54)

منا منا اسلامي ڀائرو! هن آيتِ مبارڪ ۾ حضرت سَيِّدُنَا اِسْمَاعِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ جون چار مبارڪ صفتون بيان ڪيون ويون آهن (1) توهان

صادقُ الوعد يعني واعدي جا سچا (2) غيب جون خبرون ڏيڻ وارا (3) اهل و عيال کي نماز ۽ زڪوٰه جو حڪم ڏيڻ وارا (4) ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جا پسنديده پانها هئا.

واعدي جا سچا!

منا منا اسلامي پائرو! هتي اها ڳالهه ذهن نشين فرمائي وٺو ته سڀ انبياءِ ڪرام عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ واعدي جا سچا آهن، پر حضرت سَيِّدُنَا اِسْمَاعِيل عَلَيْهِ الصَّلَامُ ان صفت ۾ خاص شهرت رکندا آهن. پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جن ننڍپڻ ۾ پنهنجي والدِ محترم حضرت سَيِّدُنَا ابراهيم خليل الله عَلَى نَبِيِّنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ سان ڪيل واعدو ذبح جي وقت صبر ۽ رضا سان گڏ بخوبي پورو فرمايو.

(تفسير خازن، 4/22)

هڪ پيري پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ هڪ شخص سان هڪ جڳهه تي ملڻ جو واعدو ڪيو ۽ پاڻ ان مقام تي پهچي ويا پر جنهن شخص کي اچڻو هو ان کان وسري ويو ايستائين جو شام ٿي وئي، پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ انهيءَ جڳهه تي پوري رات گذاري ڇڏي. صبح جڏهن اهو شخص آيو ته توهان کي موجود ڏنائين ته حيرت ۾ پئجي ويو ۽ عرض ڪيو: توهان هتان کان ويا ناهيو؟ ته پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَامُ ارشاد فرمايو: نه، تنهنجي اچڻ کان پهريان آئون ڪيئن هليو وڃان ها.

(تفسير طبري، 4/381)

منا منا اسلامي پائرو! توهان ڏٺو ته حضرت سَيِّدُنَا اِسْمَاعِيل عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ڪهڙي نه عُمده صفت جا مالڪ هئا جو پاڻ نبي ٿي ڪري به پنهنجي هڪ اُمتي سان ڪيل واعدو نڀائڻ جي لاءِ پوري رات انهيءَ مقام تي بيٺا رهيا. تنهنڪري جيڪڏهن ڪا شرعي مجبوري نه هجي ته اسان کي به ان پياري

عادت کي اپنائيندي ڪنهن سان ڪيل واعدو ضرور نپاڻڻ گهرجي. پر افسوس صد افسوس! جو اڄ اسان معاشري ۾ وعده خلافي عام ٿي رهي آهي ۽ ان کي مَعْيُوب (بُرُو) به نٿو سمجهيو وڃي، جڏهن ته واعدو خلافي ۽ عهد شڪني (واعدو توڙڻ) حرام ۽ ڪبيره گناه آهي، ڇو جو واعدو پورو ڪرڻ مسلمان تي شرعاً واجب ۽ لازم آهي. الله **عَزَّوَجَلَّ** قرآن ڪريم ۾ سيپاري 6 **سُورَةُ الْمَائِدَةِ** جي آيت نمبر 1 ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنز الايمان: اي ايمان وارو پنهنجا قول پورا ڪريو.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ

(پ:6، سورة المائدة آيت 1)

اهڙي طرح سيپاري 15 **سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ** جي آيت نمبر 34 ۾ ارشاد ٿئي ٿو:

ترجمو ڪنز الايمان: بيشڪ واعدو بابت پڇا ٿيڻي آهي.

إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا

(پ:15، سورة بني اسرائيل آيت 34)

حضرت عبدالله بن عمر **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا** کان روايت آهي ته رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو ته جيڪو مسلمان عهد شڪني ۽ واعدو خلافي ڪري، ان تي الله **عَزَّوَجَلَّ** ۽ فرشتن ۽ تمام مخلوق جي لعنت آهي ۽ ان جو نه ڪو فرض قبول ٿيندو نه نفل.

(صحيح البخاري، ڪتاب الجزية والموادعة، باب اثر من عاهدتم غدر، الحديث 3199، ج 2، ص 30)

هڪ ٻي حديث پاڪ ۾ آهي ته ماڻهو ان وقت تائين هلاڪ نه ٿيندا جيستائين جو اهي پنهنجي ماڻهن سان عهد شڪني نه ڪندا.

(سُنَن ابوداؤد، ج 4، ص 166، حديث 4344)

واعدي خلافي ڪنهن کي چوندا آهن؟

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته واعدي خلافي ڪرڻ واري جي متعلق ڪيتري قدر سخت وعيدون آهن جو واعدي خلافي ڪرڻ واري تي الله ﷻ ان جا فرشتا ۽ تمام انسانن جي لعنت هوندي آهي، نه ان جو ڪو فرض قبول ٿيندو آهي نه نفل.

حضور پُرنور، سيّدُ العلمين ﷺ فرمائن ٿا: ”واعدي خلافي هي ناهي ته ماڻهو واعدو ڪري ۽ ان جي نيت ان کي پورو ڪرڻ جي به هجي بلڪ واعدي خلافي هي آهي ته ماڻهو واعدو ڪري ۽ ان جي نيت ان کي پورو ڪرڻ جي نه هجي.“ (الجامع لاخللاق الراوي للخطيب البغدادي، ص ۳۱۵، رقم ۱۱۶۸) هڪ ٻي حديثِ پاڪ ۾ آهي ته جڏهن ڪو شخص پنهنجي پيءُ سان واعدو ڪري ۽ ان جي نيت ان کي پورو ڪرڻ جي هجي پوءِ پورو نه ڪري سگهي، واعدي تي نه اچي سگهي ته ان تي ڪناه ناهي.

(سُنن ابوداؤد ج ۴ ص ۳۸۸ حديث ۴۹۹۵)

حسد، وعدہ خلافی، جھوٽ، چُغلی، غیبت وگالی

مجھ ان سب گناہوں سے ہوں نرفت یارسول اللہ

مرے اخلاق اچھے ہوں مرے سب کام اچھے ہوں

بنا دو مجھ کو تم پابند سنت یارسول اللہ

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! حضرت سيّدنا اسماعيل ﷺ عَلَي سَلَامَ جون پاڪيزه خوبيون جيڪي قرآن پاڪ ۾ بيان ٿيون، ان مان هڪ به آهي ته

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ

ترجمو ڪنڙا ايمان: ۽ حڪم ڏيندو هو پنهنجي گهروارن کي نماز ۽ زڪوة جو.

معلوم ٿيو ته پنهنجي اهل و عيال کي نيك عملن جي ترغيب ڏيارڻ نماز جو عادي بنائڻ، انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَام جي سنّت آهي. تنهنڪري اسان به نماز جي اهميت کي سمجهندي نه صرف پاڻ کي پنج نمازون پابندي سان گڏ مسجد جي پهرين صف ۾ تڪبير اوليٰ سان گڏ باجماعت ادا ڪرڻ گهرجن بلڪ پنهنجي سمجهدار ٻارن کي به گڏ وٺي وڃڻ گهرجي. ياد رکو! جيڪڏهن اسان نمازن جي پابندي سان گڏوگڏ پنهنجي سمجهدار ٻارن کي به مسجد وٺي وينداسين ته انهن جو ننڍو ذهن ننڍيڻ کان ئي نمازن جي طرف مائل ٿيڻ لڳندو ڇو جو جيڪا ڳالهه ٻارن جي ذهن ۾ ننڍيڻ کان ئي ويهي رهي فطري طور تي وڏو ٿيڻ وقت به اها ڳالهه انهن جي ذهنن ۾ راسخ (بُختي) ٿي ويندي آهي. ٻارن کي نماز جو عادي بنائڻ جي لاءِ وقتاً فوقتاً نماز جا فضائل به ٻڌائيندا رهو، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** ان جي برڪت سان اسان جا ٻار ننڍي عمر ۾ ئي پڪا نمازي بڻجي ويندا. في زمانو اولاد جي سني تربيت ڪرڻ ۽ انهن کي ننڍيڻ کان ئي نماز روزي ۽ عبادتن جو عادي بڻائڻ تمام ضروري آهي. اولاد جي سننن جي مطابق صحيح تربيت جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 188 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”**تربيت اولاد**“ جو مطالعو ڪريو. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** اسلامي تعليمات جي مطابق اولاد جي بهترين تربيت ڪرڻ ۾ هي ڪتاب معاون ثابت ٿيندو. ياد رکو! پنهنجي اولاد کي ڪنهن به نڪ ڪم جي ترغيب ڏيارڻ کان پهرين پاڻ ان ڪم کي ڪرڻ جي عادت ٺاهڻي پوندي! نه ته اسان جي

ڳالهه اثر انداز نه ٿيندي ۽ گهربل نتيجا حاصل ٿيڻ دشوار ٿيندا. تنهن جي ڪري پنهنجي اولاد کي نماز وغيره جي ترغيب ڏيارڻ کان پهرين پاڻ نماز پڙهڻ جي مضبوط عادت ٺاهڻي پوندي. قرآن ۽ حديث ۾ نماز پڙهڻ وارن جي لاءِ ڪيتريون ئي بشارتون ۽ نماز جون بي شمار فضيلتون بيان ڪيون ويون آهن، اچو ته علم دين حاصل ڪرڻ ۽ نماز جي پابندي جو ذهن بڻائڻ جي لاءِ فرمان خداوندي ٻڌون ٿا: سيپاري 6 سُوْرَةُ الْمَائِدَةِ جي آيت نمبر 12 ۾ ارشاد ٿئي ٿو:

ترجمو ڪنز الايمان: ۽ بي شڪ الله بني اسرائيل کان عهد ورتو ۽ اسان انهن مان ٻارنهن سردار قائم ڪيا ۽ الله فرمايو بي شڪ مان توهان سان گڏ آهيان ضرور جيڪڏهن توهان نماز قائم رکو ۽ زڪوات ڏيو ۽ منهنجي رسولن تي ايمان آڻيو ۽ انهن جي تعظيم ڪريو ۽ الله کي قرض حسنہ ڏيو بي شڪ مان توهان جا گناه لاهي ڇڏيندس ۽ ضرور توهان کي باغن ۾ وٺي ويندس جن جي هيٺان نمرود جاري آهن.

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَ
بَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ
إِنِّي مَعَكُمْ لَئِن أَتَمَّمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ
الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ
اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

(پ:6، سورة المائدة آيت 12)

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ نمازين جي لاءِ الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ ڪهڙا ڪهڙا انعام آهن جو انهن کي جنت ۽ مغفرت جون بشارتون ڏنيون پيون وڃن ۽ اجر عظيم جون خوشخبريون به ٻڌايون پيون وڃن. احاديث مبارڪه ۾ به نماز جي وڏي اهميت ۽ رغبت ڏياري وئي آهي، اچو ته ترغيب جي لاءِ (2) فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌون ٿا.

1. الله عَزَّوَجَلَّ پنج (5) نمازون فرض فرمايون آهن، جيڪو انهن جي لاءِ بهتر نموني سان وضو ڪري ۽ انهن کي انهن جي وقت ۾ ادا ڪري ۽ ان جا رکوع ۽ سجود خشوع سان پورا ڪري ته الله عَزَّوَجَلَّ جي ذمءَ ڪرم تي آهي ته ان جي مغفرت فرمائي ڇڏي ۽ جيڪو انهن کي ادا نه ڪندو ته الله عَزَّوَجَلَّ جي ذمي ان جي لاءِ ڪجهه ناهي، چاهي ته ان کي معاف فرمائي ۽ چاهي ته ان کي عذاب ڏئي.

(سنن ابوداؤد، ڪتاب الصلوة، باب المحافظة علي وقت الصلوات، رقم ۴۲۵، ج ۱، ص ۱۸۶)

2. جيڪڏهن توهان مان ڪنهن جي اڱڻ ۾ واھ هجي، هر روز پنج پيرا ان ۾ غسل ڪري ته ڇا ان تي ڪجهه مير رهندو؟ ماڻهن عرض ڪيو: جي نه. پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: نماز گناهن کي اهڙي نموني ڏوئي ڇڏيندي آهي جيئن پاڻي مير کي ڏوئي ڇڏيندو آهي.

(سنن ابن ماجه، ج ۲، ص ۱۶۵، حديث ۱۳۹۷)

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته نماز پڙهڻ وارا ڪيتري قدر خوشنصيب آهن جو انهن تي رحمتِ الهي جي اهڙي بارش ٿيندي آهي جو انهن جي گناهن کي ڏوئي ڇڏيندي آهي، نماز جي برڪت سان پُٺيان گناهه ته معاف ٿي ويندا آهن، آئنده به انسان گناهن ۽ بي حياتي جي ڪمن کان ڪناره ڪشي اختيار ڪرڻ لڳندو آهي. نماز جي عادت باقي رکڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سُنتن پرئي اجتماع ۾ شرڪت ڪريو، علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت ۾ حصو وٺو گڏوگڏ پنهنجي مسجدن، پاڙي ۽ گهرن ۾ درس فيضان سُنت کي جاري ڪريو، **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** پنهنجي به نمازن جي عادت رهندي ۽ ٻين کي به نيڪي جي دعوت ڏيڻ جو عظيم ثواب هٿ ايندو.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! ذُو الْحِجَّةِ الْحَرَامِ جو مهينو عنقريب اسان جي درميان جلوه گر ٿيڻ وارو آهي ۽ هي وڏو بابرڪت ۽ رحمتن جو مهينو آهي، تنهنڪري جيترو وڌيڪ ٿي سگهي هن مهيني ۾ عبادت ۽ رياضت جو اهتمام ڪيو وڃي ۽ ٿي سگهي ته هن ۾ مهيني نفلي روزا رکڻ جي به سعادت حاصل ڪئي وڃي ته نفلي روزن جون بي شمار فضيلتون ۽ برڪتون آهن گڏوگڏ احاديث مبارڪه ۾ ذُو الْحِجَّةِ الْحَرَامِ جي پهرين عَشْرِي (پهرين ڏهه (10) ڏينهن) جا فضائل به بيان ٿيا آهن.

شبِ قدر جي برابر فضيلت

حديثِ پاڪ ۾ آهي، ”اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ کي عشره ذوالحجّة کان وڌيڪ ڪنهن ڏينهن ۾ پنهنجي عبادت ڪئي وڃڻ پسندیده ناهي ان جي هر ڏينهن جو روزو هڪ سال جي روزن ۽ هر رات جو قيام شبِ قدر جي برابر آهي.“

(جامع ترمذي ج ۲ ص ۱۹۲ حديث ۵۸۸)

عَرَفَ جُورُوزُو

حضرتِ سَيِّدِنَا ابوقتاده رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي سلطانِ مدينه، قرارِ قلب و سينه، فيضِ گنجينه، صاحبِ معطرِ پسينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ باقرينه آهي: ”مون کي الله عَزَّوَجَلَّ تي گمان (اميد) آهي ته عَرَفَ يَعْنِي 9 ذوالحجّة الحرام) جو روزو هڪ سال پهريان ۽ هڪ سال بعد جا گناهه مٽائي ڇڏي ٿو.“

(صحيح مُسَلِم ص ۵۸۹، حديث: ۱۹۶)

هڪ روزو هزار (1000) روزن جي برابر

أُمُ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سيّدتنا عائشه صديقه **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا** کان روايت آهي، رسول الله **عَزَّوَجَلَّ** و **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ارشاد فرمايو، عرفه (يعني 9 ذوالحجة الحرام) جو روزو هزار روزن جي برابر آهي. (شُعَبُ الْإِيمَانِ ج 3 ص 356 حديث 364)

پر حج ڪرڻ واري تي جيڪو **عَرَفَات** ۾ آهي ان کي عرفه (يعني 9 ذوالحجة الحرام) جي ڏينهن روزو رکڻ مڪروه آهي جو حضرت سَيِّدُنَا ابوهريره **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** کان روايت آهي ته حضور ڪريم **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** عرفه (يعني 9 ذوالحجة الحرام جي ڏينهن حاجيءَ کي) عرفات ۾ روزو رکڻ کان منع فرمايو.

(صحيح ابن خزيمة ج 3 ص 292 حديث: 2101)

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ملاحظه فرمايو ته **ذُو الْحِجَّةِ الْحَرَامِ** جي مهيني ۾ روزي رکڻ جون ڪيتري قدر فضيلتون ۽ برڪتون آهن، تنهنڪري اسان کي به گهرجي ته ان مهيني ۾ قرباني ۽ ٻين عبادتن سان گڏوگڏ نفلي روزا رکڻ جي به عادت بڻايون، **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** ان جي سبب اسان کي بي شمار رحمتون ۽ برڪتون حاصل ٿينديون.

نماز و روزه و حج و زکوٰة کي توفيق

عطا هو اُمتِ محبوب کوسدا يارب

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي پائرو! اڄ اسان حضرت سيّدنا اسماعيل عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي سيرتِ مبارڪه جي حوالي سان بيان ٻڌو ته

- ❖ پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جو مقام ۽ مرتبو الله عَزَّوَجَلَّ جي نزديڪ نهايت بلند ۽ اعليٰ آهي.
- ❖ پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَامُ، الله عَزَّوَجَلَّ جي احڪامن کي بجا آڻڻ جي لاءِ پنهنجي جان جو نذرانو پيش ڪرڻ جي لاءِ هر وقت تيار رهندا هئا.
- ❖ پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ پوري زندگي پنهنجي اُمّت کي نيڪي جي دعوت پيش ڪندا رهيا.
- ❖ پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، الله عَزَّوَجَلَّ جي حڪم تي عمل ڪرڻ ۾ پنهنجي والد جا بهترين مددگار ثابت ٿيا.
- ❖ اَبِ زَمَر جو عظيم معجزو پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي ئي مبارڪ قدمن سان نسبت رکندو آهي.
- ❖ قرآن پاڪ ۾ پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جو 4 خوبيون بيان ٿيون يعني (1) صادق الوعد يعني واعدي جا سچا (2) غيب جون خبرون ڏيڻ وارا (3) اهل ۽ عيال کي نماز ۽ زڪوة جو حڪم ڏيڻ وارا (4) ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جا پسندیده ٻانها هئا.

منا منا اسلامي پائرو! اسان کي به سوچڻ گهرجي ته اسان کي بزرگانِ دين جي ڪردار کي سامهون رکندي ان تي ڪيتري قدر عمل ڪندا آهيون؟ اسان کان ته جان قربان ڪرڻ جو مطالعو به نه پيو ڪيو وڃي، اسان تي اسان جي طاقت کان وڌيڪ بوجھ نه پيو وڌو وڃي، پر پوءِ به اسان کان آسان

کان آسان نيڪ عمل ادا نه ٿا ٿي سگهن. ٿورو غور ڪريو جيڪڏهن اسان انهيءَ غفلت ۾ دنيا مان هليا وياسين ته قبر ۾ اسان جو ڇا ٿيندو؟ ۽ حشر ۾ اسان پنهنجي ربَّ **عَزَّوَجَلَّ** کي ڇا جواب ڏينداسين؟ الله **عَزَّوَجَلَّ** اسان کي حضرت سَيِّدُنَا اِسْمَاعِيلَ **عَلَيْهِ السَّلَام** جي صدقي صبر ۽ شڪر سان گڏ شريعت جي مطابق زندگي گذارڻ، پنهنجي ٻارن جي اسلامي اصولن جي روشني ۾ تربيت ڪرڻ ۽ ان مهيني ۾ نفلي روزا رکڻ جي توفيق عطا فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ

مجلس مکتبہ المدینہ

منا منا اسلامي ڀائرو! **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** اڄ جي هن پُرفتن دور ۾ تبليغ قرآن ۽ سنّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوت اسلامي ڏينهن رات دين جي خدمت ۾ مصروفِ عمل آهي ۽ تقريباً 97 شعبن ۾ مدني ڪم ڪري رهي آهي، انهي شعبن ۾ هڪ شعبو مکتبہ المدینہ به آهي. ياد رهي موجوده دور ۾ نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ جي لاءِ جديد ذريعن ۽ وسيلن جو استعمال وڏي اهميت جو حامل آهي. جيئن ته شيخ طريقت، اميرِ اهلِسنّت **دَامَتْ بَرَکَاتُهُمْ الْعَالِيَه** جن دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مکتبہ المدینہ جو آغاز ۱۴۰۶ھ بمطابق 1986ء ۾ فرمايو ۽ سڀ کان پهريان بيانن جون آڊيو ڪيسيتون جاري ڪيون ويون. مکتبہ المدینہ ان مختصر عرصي ۾ جيڪا ترقي ڪئي اها پنهنجو مثال پاڻ آهي ڇو جو آڊيو ڪيسيتن سان آغاز ڪرڻ واري مکتبہ المدینہ جي تحت اڄ باقاعده وي. سي. ڊي مکتب ۽ پاڪستان جي شهر **بابُ المدینہ** (ڪراچي) ۾ هڪ عدد پرتنگ پريس

(Printing Press) ڪم ڪري رهي آهي، جيڪا ان شعبي جي متعلق (Related) هر قسم جي جديد سهولتن ۽ ضرورتن سان آراسته آهي ۽ ان مختصر عرصي ۾ مڪتبه المدينه کان جتي سُنتن پري بي بيانن ۽ مدني مذاڪرن جون هزارين ڪيسيتون ۽ وي سي ڊيز پوري دنيا ۾ پهتيون ۽ پهچي رهيون آهن، اُتي سرڪار اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ، اميرِ اهلِ سُنْتِ دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ ۽ ٻين علماءِ اهلِ سُنْتِ جا ڪتاب به ڇپائي جي زيور سان سينگارجي لکن جي تعداد ۾ عوام جي هٿن ۾ پهچي سُنتن جا ڪُل مهڪائي رهيا آهن.

الله ڪرم ايسا ڪرے تجھ ۾ جهاں میں

اے دعوتِ اسلامي تيري دھوم مچي هو!

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ٻارنهن مدني ڪمن ۾ حصو وٺو!

منا مٺا اسلامي ڀائرو! نيڪي جي دعوت ڦهلائڻ ۾ دعوتِ اسلامي جو ساٿ ڏيو، پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان هر دم وابسته رهو ۽ ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن ۾ خوب خوب حصو وٺو! انهن مان روزانه جو هڪ مدني ڪم ”مسجد درس“ به آهي. منقول آهي ته الله عَزَّوَجَلَّ حضرت سيدنا موسيٰ ڪليم الله عَلَيَّ نَبِيَّنا وَ عَلَيَّهِ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ جي طرف وحي فرمائي: ڀلائي جون ڳالهيون پاڻ به سکو ۽ ٻين کي به سيڪاريو، آئون ڀلائي سڪڻ ۽ سيڪارڻ وارن جي قبرن کي روشن فرمائيندس ته جيئن انهن کي ڪنهن قسم جي وحشت نه ٿئي. (حليۃ الاولياء ج 6، ص 8 حديث 622 <)

سنين نيتن سان گڏ سنتن پريا بيان ڪرڻ يا درس ڏيڻ ۽ ٻڌڻ وارن جا ڀاڱا ئي پلا آهن، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** انهن جون قبرون اندر کان جڳمڳ جڳمڳ ڪري رهيون هونديون ۽ انهن کي ڪنهن قسم جو خوف محسوس نه ٿيندو. انهي لاءِ ٻين مدني ڪمن ۾ حصو وٺڻ سان گڏوگڏ خوب خوب **مسجد درس** ڏيڻ جي به ڪوشش ڪريو ۽ **دعوت اسلامي** جي مدني ماحول سان هر دم وابسته رهو. اچو ته مدني ماحول جي برڪتن سان مالا مال هڪ **مدني بهار** ٻڌون ٿا. جيئن ته

مدني بهار

مٿرا (هند) جي هڪ اسلامي پيءُ جو ڪجهه هيئن بيان آهي ته: آئون هڪ مادرن نوجوان هئس، فلمون ڊراما ڏسڻ منهنجو مشغلو هو، مڪتبه المدينه کان جاري ٿيل بيان جي ڪيسيت ”T.V کي تهاڪارياں“ ٻڌڻ جو شرف حاصل ٿيو، جنهن مون ۾ انقلاب برپا ڪري ڇڏيو، آئون دعوت اسلاميءَ جي مدني ماحول سان مُنسلڪ ٿي ويس، مونکي Appendix (آئڊن ۾ سوچ) جي بيماري ٿي وئي ۽ ڊاڪٽر آپريشن جو مشورو ڏنو مان گهٻرائجي ويس ايتري ۾ دعوت اسلاميءَ جي هڪ مبلغ جي انفرادي ڪوشش جي نتيجي ۾ زندگيءَ ۾ پهريون ڀيرو عاشقانِ رسول سان گڏ دعوتِ اسلاميءَ جي سنتن جي تربيت جي تن ڏينهن جي مدني قافلي جو مسافر بڻجي ويس، **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ** مدني قافلي جي برڪت سان بغير آپريشن منهنجي بيماري ختم ٿي وئي. **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ** منهنجي جذبي کي مديني جا ٻارهن چنڊ لڳي ويا. هاڻي مان هر مهيني تن ڏينهن جي مدني قافلي ۾ سفر جي سعادت حاصل ڪندو آهيان ۽ هر مهيني مدني انعامات جو ڪارڊ جمع ڪرائيندو آهيان ۽ مسلمانن کي فجر جي نماز خاطر جاڳائڻ لاءِ گهمي ڦري ڪري صدا ۾ مدينه لڳائيندو آهيان.

بے عمل باعمل بننے ہیں عَمْرُ بَسْرُ تُو بهی اے بھائی کرافلے میں سفر
اچھی صحبت سے ٹھنڊا هو تیرا جگر کاش! کرفلے اگر قافلے میں سفر

منا منا اسلامي پائرو! بيان كي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه
سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان تو، تاجدار رسالت،
شهانشاهه نُبوٽ، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنّت نشان
آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽
جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنّت ۾ مون سان گڏ هوندو.

(مشڪوٰة ج 1 ص 55 حديث 175)

عمامي شريف جي متعلق ڪجهه اهم مدني گل

✽ عمامو قبلي ڏانهن منهن ڪري بيهي ٻڌو. (ڪشف الالتباس في استحباب
اللباس ص 38) ✽ عمامي ۾ سنت هي آهي ته اڍائي گز کان گهٽ نه هجي، نه
چه گز کان وڌيڪ، ۽ ان جي بندش گنبد نما هجي. (فتاويٰ رضويه ج 22 ص 186) ✽
رومال جيڪڏهن ايترو وڏو هجي جيڪو مٿي کي چڱي طرح ڍڪي ته اهو
عمامو ئي آهي ۽ ننڍو رومال جنهن سان صرف هڪ ٻه ور اچي سگهن ٻڌڻ
مڪروه آهي. (فتاويٰ رضويه مخرّج ج 7 ص 299) ✽ عمامي کي جڏهن نئين سري
سان ٻڌڻو هجي ته جيئن ٻڌل آهي ايئن کوليو ۽ هڪ مهل زمين تي نه
اُچلايو. (فتاويٰ عالمگيري ج 5 ص 330) ✽ جيڪڏهن ضرورتاً لاٿو، ۽ ٻيهر ٻڌڻ جي
نيٺ هجي ته هڪ هڪ پيچ کولڻ تي هڪ هڪ گناهه مٽايو ويندو. (ملخص از
فتاويٰ رضويه ج 6 ص 214) ✽ **عمامي جا ڇهه طبي فائدا ملاحظه فرمايو:** مٿي اگهاڙي
رهندڙ جي وارن تي سردي گرمي ۽ اُس وغيره سڌو سنئون اثر ڪندي آهي
ان سان نه صرف وار بلڪ دماغ ۽ چهرو به متاثر ٿيندو آهي ۽ صحت کي

نقصان پهجي سگهي ٿو، تنهن ڪري سنت جي پيروي جي نيت سان عمامو شريف ٻڌڻ ۾ ٻنهي جهانن ۾ عافيت آهي.

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جا شايع ٿيل 2 ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”**بهارِ شريعت**“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”**سننن اور آداب**“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو **دعوت اسلامي** جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي. (101 مَدَنِي گُل، ص ۲۷)

عاشقانِ رسول، آئين سنت ڪي پھول
ديڻي لڻي چلي، قافلن ۾ چلو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ مان گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن.⁽²⁾

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته تاجدار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيٺل کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽³⁾

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

3...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرِ دَرَوَازَا

صَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا
کوليا ويندا آهن.⁽⁴⁾

(4) چِه لڪ دُرُودِ شَرِيفِن جَو ثَوَاب

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ

حضرت احمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْهَيَاوِي كُن بَزْرِكُنْ كَان نَقْلُ كُن تَا هُنْ دُرُودِ
شريف كي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چِه لڪ دُرُودِ شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل
ٿيندو آهي.⁽⁵⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس
پنهنجي ۽ صِدِّيقِ اڪبرِ رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه
ڪرام رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالَى عَنْهُمْ كي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي
جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن
مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو آهي.⁽⁶⁾

⁴...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

⁵...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

⁶...القول البديع، الباب الاول، ص 125

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي : جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽⁷⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽⁸⁾

7 ... الترغيب والترهيب، ج ۲، ص ۳۲۹، حديث ۳۱

8 ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 254/10، حديث: 17305

(2) هر رات عبادت ۾ گذارڻ جو آسان نسخو

غرائب القرآن صفحہ 187 تي هڪ روايت نقل ڪئي وئي آهي ته جيڪو شخص رات ۾ ٽي ڀيرا هي دعا پڙهندو ته ان جڻ شَبِ قدر کي حاصل ڪري ورتو لهندا هر رات هي دعا پڙهڻ گهرجي. دعا هي آهي:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

”يعني خدائِ حليم و ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي.“

(فيضانِ سنت ج اول، ص 1163، 1164)

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!